

10 e Kamer

Nr. 1052/11
VAN HET PARKET
Nr. *cl 295/12*
VAN HET ARREST

29 juni 2012

Het hof van beroep te Gent, tene correctionele kamer, heeft het volgende arrest gewezen in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Not. GE.64.L9.174/09 van het Openbaar Ministerie

tegen:

1. Nr. _____ arbeider, geboren te _____
op _____ wonende te _____
van Belgische nationaliteit,

2. Nr. _____ gepensioneerde, geboren
te _____ op _____ wonende te _____
van Belgische nationaliteit,

beklaagden,

verdacht van:

de eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreekse medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A.

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4, § 1, 29, 30, 39, § 1-1°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (B.S., 17 september 1985) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 5, 6, 6bis, 68, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (B.S., 26 juni 1991) splits

het verbod, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd (art. 5) terzake:

1. Opslag en sortering van: (...) niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopaafval, met een opslagcapaciteit van: maximaal 100 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.2.1.c).1° behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen (st. 4, 14, 19, 21, 23),

2. Opslag en verbranding van: niet gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.3.4.1.e) behoort tot de klasse één van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, meer bepaald de verbranding van huishoudelijk afval (st. 4),

3. Opslag en overslag van afvalstoffen, niet aan een verwerking verbonden met een opslagcapaciteit van (...): maximaal 1 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.1.2.a) behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, meer bepaald opslag en overslag van schroot (st. 4),

felten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te minstens in de periode van 20 januari 2009 tot 1 mei 2009.

B.

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4, § 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaam I),

meer bepaald zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid de inrichting omschreven onder hiernavolgende rubrieken en ingedeeld onder klasse 1 hebben geëxploiteerd:

1. Opslag en sortering van: (...) niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van: maximaal 100 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.2.1.c).1° behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen (st. 4, 14, 19, 21, 23),

2. Opslag en verbranding van: niet gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.3.4.1.e) behoort tot de klasse één van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, meer bepaald de verbranding van huishoudelijk afval (st. 4),

3. Opslag en overslag van afvalstoffen, niet aan een verwerking verbonden met een opslagcapaciteit van (...): maximaal 1 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.1.2.a) behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, meer bepaald opslag en overslag van schroot (st. 4),

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1996 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te _____ n de periode van 1 mei 2009 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding.

C.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4, § 2, 9, § 7, 29, 30, 39, § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (B.S., 17 september 1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd, namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4, 58, 63, 64, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (B.S., 26 juni 1991) spijts het verbod, een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd

of te hebben veranderd, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan terzake de hiernavolgende inrichtingen:

1. rubriek 15.1.1°

Al dan niet overdekte ruimte, andere dan deze bedoeld in rubriek 15.5 en rubriek 19.8 waarin gestald worden: 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens (st. 9, 14, 25, 26).

2. rubriek 15.5.1°.a)

Standaardgarages en/of carrosseriebedrijven die: ten minste één of meer van de volgende onderdelen omvatten: werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen (al of niet met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden) met gebruik van maximum 4 schouwputten of hefbruggen, wanneer volledig of gedeeltelijk gelegen in een gebied ander dan industriegebied, respectievelijk maximum 10 schouwputten of hefbruggen, wanneer volledig gelegen in industriegebied (st. 4, 15, 16).

3. rubriek 17.3.6.1°.b)

Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub a) bedoelde inrichtingen, meer bepaald opslag van 1.000 l afvalolie (st. 4).

felten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1. § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

te minstens in de periode van 20 januari 2009 tot 1 mei 2009.

D.

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4, § 2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 2, § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaam I).

meer bepaald de inrichting omschreven onder de hieronder vermelde rubrieken die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of veranderd, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan:

1. rubriek 15.1.1°

Al dan niet overdekte ruimte, andere dan deze bedoeld in rubriek 15.5 en rubriek 19.8 waarin gestald worden: 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens (st. 9, 14, 25, 26).

2. rubriek 15.5.1°.a)

Standaardgarages en/of carrosseriebedrijven die: ten minste één of meer van de volgende onderdelen omvatten: werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen (al of niet met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden): met gebruik van maximum 4 schouwputten of hefbruggen, wanneer volledig of gedeeltelijk gelegen in een gebied ander dan Industriegebied, respectievelijk maximum 10 schouwputten of hefbruggen, wanneer volledig gelegen in Industriegebied (st. 4, 15; 16).

3. rubriek 17.3.6.1°.b)

Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub a) bedoelde inrichtingen, meer bepaald opslag van 1.000 l afvalolie (st. 4).

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te In de periode van 1 mei 2009 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding.

E.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 29, 39, § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (B.S., 17 september 1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk: ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder de sub tenlasteleggingen A-D vermelde rubrieken en ingedeeld onder klasse 1 inbreuk te hebben gepleegd op Hoofdstuk 1.1 en de artikelen 3.1.1., 4.1.3.2., 4.1.3.3., § 2., 5.2.1.7., § 2., 5.2.1.9., § 1., 5.2.2.7.2., § 1., 5.2.2.8.2., § 1., 5.9.2.2., § 1., 5.17.3.1., § 1., 5.28.2.3., § 1. en 7.3.0.1 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (B.S., 31 juli 1995) zijnde:

1. art. 4.1.3.2.

Onverminderd art. 4.1.2.1. treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om:
- de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;
(...)

2. art. 4.1.3.3., § 2.

Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de

toepasselijke reglementering. De exploitant beschikt over de middelen en/of het materiaal die een snelle uitvoering van deze maatregelen toelaten.

3. art. 5.2.1.7., § 2.

De plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, worden uitgerust met een vloeistofdichte vloer zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen.

Deze vloer wordt aangelegd met een lekdicht afwateringssysteem.

4. art. 5.2.1.9., § 1.

Behalve in daartoe geëlgende en vergunde verbrandingsinstallaties is het verboden om afvalstoffen in brand te steken.

5. art. 5.2.2.7.2., § 1.

Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning worden ferro- en non-ferro-schroot opgeslagen op een vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput of in vloeistofdichte containers overeenkomstig het goedgekeurde werkplan.

6. art. 5.2.2.8.2., § 1.

De opslag van afgewerkte olie moet voldoen aan de voorwaarden voor het opslaan van brandbare vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C en lager dan of gelijk aan 100°C.

7. art. 5.9.2.2., § 1.

Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag.

8. art. 5.17.3.1., § 1.

De houders dienen in of boven een inkuiping geplaatst te worden teneinde brandverspreiding, bodem- en/of grondwaterverontreiniging te voorkomen. Gelijkwaardige opvangsystemen kunnen in de milieuvergunning worden toegelaten.

9. art. 5.28.2.3., § 1.

Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest dienen uitgevoerd te worden zoals beschreven is in hoofdstuk 5.9, artikel 5.9.2.2.

meer bepaald door de opslag van afvalolie in bovengrondse ijzeren, enkelwandige recipiënten, de opslag van afvalstoffen rechtstreeks in de aarde, het laten afvloeien van afvalolie via een goot naar een aanpalende gracht, het verbranden van huishoudelijk en bedrijfsafval en daarmee gepaard gaande geurhinder, verontreiniging van het terrein,

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 18.6.2., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;

te 1980 Aalter minstens in de periode van 20 januari 2008 tot 1 mei 2009.

F.

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht of verspreid;

niet name in strijd met artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;

als exploitant van de inrichting omschreven onder rubriek vermeld sub tenlasteleggingen A-D en ingedaald onder klasse 1, de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlaam II) niet te hebben nageleefd:

1. art. 4.1.3.2.

Onverminderd art. 4.1.2.1. treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om:

-de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;

(...)

2. art. 4.1.3.3., § 2.

Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de toepasselijke reglementering. De exploitant beschikt over de middelen en/of het materiaal die een snelle uitvoering van deze maatregelen toelaten.

3. art. 5.2.1.7., § 2.

De plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, worden uitgerust met een vloeistofdichte vloer zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen.

Deze vloer wordt aangelegd met een lekdicht afwateringssysteem.

4. art. 5.2.1.9., § 1.

Behalve in daartoe geëlgende en vergunde verbrandingsinstallaties is het verboden om afvalstoffen in brand te steken.

5. art. 5.2.2.7.2., § 1.

Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning worden ferro- en non-ferro-schroot opgeslagen op een vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en silbvangput of in vloeistofdichte containers overeenkomstig het goedgekeurde werkplan.

6. art. 5.2.2.8.2., § 1.

De opslag van afgewerkte olie moet voldoen aan de voorwaarden voor het opslaan van brandbare vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C en lager dan of gelijk aan 100°C.

7. art. 5.9.2.2., § 1.

Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag.

8. art. 5.17.3.1., § 1.

De houders dienen in of boven een inkuiping geplaatst te worden teneinde brandverspreiding, bodem- en/of grondwaterverontreiniging te voorkomen. Gelijkwaardige opvangsystemen kunnen in de milieuvergunning worden toegelaten.

9. art. 5.28.2.3., § 1.

Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest dienen uitgevoerd te worden zoals beschreven is in hoofdstuk 5.9, artikel 5.9.2.2.

meer bepaald door de opslag van afvalolie in bovengrondse ijzeren, enkelwandige recipiënten, de opslag van afvalstoffen rechtstreeks in de aarde, het laten afvloeien van afvalolie via een goot naar een aanpalende gracht, het verbranden van huishoudelijk en bedrijfsafval en daarmee gepaard gaande geurhinder, verontreiniging van het terrein;

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.8.2., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te _____ in de periode van 1 mei 2009 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding.

G.

Bij inbreuk op de artikelen 2 en 41, § 1.1., § 3 en § 4 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (B.S., 1 mei 1971), - buiten het geval van lozing van afvalwater waarvoor vergunning is verleend alsook voor het lozen van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen, voor zover dit afvalwater afkomstig is van woongelegenheden en de lozing in de openbare riool geschiedt overeenkomstig het in § 1 van artikel 3 bedoelde reglement -, in de bij artikel 1 bedoelde wateren of in de openbare riolen voorwerpen of stoffen te hebben gedeponeerd of geworpen, vloeistoffen met schadelijke stoffen of zelfstandigheden erin te hebben geloosd of gassen te hebben ingebracht, ofwel door een bevel of door nalatigheid een dergelijke daad te hebben uitgelokt, eventueel omdat hij/zij vaste of vloeibare stoffen gedeponeerd of doen deponeren heeft op een plaats vanwaar ze langs natuurlijke weg in de bij artikel 1 bedoelde wateren of in de openbare riolen kunnen terechtkomen, meer bepaald door de afvoer van afvalolie naar de gracht naast de spoorweg (zie st. 30-31);

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.2., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te op 20 januari 2009.

H.

Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99, § 1-1° (en § 3), 146-1° en 2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door nameijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit *in casu*: een caravan met terras te hebben gebouwd op een verhoog

op het terrein, gelegen te
ten kadaster gekend onder

geboren

te op 22 maart 1935 en wonende te

feiten thans inbreuk uitmakende op artikel op 4.2.1., 1° a) strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1-1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

te in de periode van 20 januari 2006 tot 20 januari 2007 (st. 57).

de tweede

I. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56- 1° lid, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S., 25 juli 1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994 (B.S., 29 april 1994), spijs het verbod, afvalstoffen - zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen achtergelaten of beheerd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, terzake door het systematisch verbranden van huishoudelijk afval;

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te minstens in de periode van 21 januari 2004 tot 20 januari 2009 (st. 5).

de eerste

J. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 20, 54, 58, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S., 25 juli 1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994 (B.S., 29 april 1994), nagelaten te hebben bedrijfsafvalstoffen te verwijderen of nuttig toe te passen op de wijze zoals bepaald in artikel 20 van het Decreet van 2 juli 1981, terzake door het verbranden van het bedrijfsafval in de verbrandingsoven,

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te in de periode van 20 januari 2007 tot 1 januari 2009 (st. 33).

K. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 5, 6, 13, 14, 17, 23, 54, 58 - 1°, 58 en 59 van het decreet van 2 juli 1981 (B.S., 25 juli 1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet te hebben overtreden meer bepaald inbreuk te hebben gepleegd op de artikelen 5.1.2.1., § 1., 5.4.2., 6.2.2. en 10.4.1 van het Besluit van 5 december 2003 van de Vlaamse regering tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (VLAREA - B.S., 30 april 2004) welke bepalen:

1. Art. 5.1.2.1.

§ 1. De overbrenger van afvalstoffen moet beschikken over een erkenning en opgenomen zijn in het register van overbrengers.

terzake door het ophalen van schroot zonder erkenning.

2. Art. 5.4.2.

Het is verboden om de volgende afvalstoffen te verwerken door verbranding in een in het Vlaamse Gewest gelegen inrichting :

(...)

2°

- a) ongesorteerde bedrijfsafvalstoffen;
- b) ongesorteerde huishoudelijke afvalstoffen.

terzake door het verbranden van bedrijfsafvalstoffen.

3. Art. 6.2.2.

§ 1. De overbrenger van afvalstoffen houdt een afvalstoffenregister bij dat de volgende gegevens bevat:

1° de datum van de overbrenging;

2° naam en adres van de producent van de afvalstoffen;

3° de hoeveelheid afvalstoffen in liter of kg;

4° de aard en samenstelling van de afvalstoffen met vermelding van de code uit bijlage 1.2.1.B;

5° indien van toepassing, naam, adres en identificatienummer van de vervoerder;

6° de verwerkings- of toepassingswijze van de afvalstoffen: storten, verbranden, recycling, voorbehandeling voorafgaand aan storten, verbranden, recycling of aanwending als secundaire grondstof conform hoofdstuk IV;

7° naam, adres en identificatienummer van de ontvanger van de afvalstoffen, tenzij de afvalstoffen aangewend worden als secundaire grondstof.

§ 2. Voormeld afvalstoffenregister wordt ten minste elke werkdag of na elke overbrenging aangevuld met de meest recente gegevens.

terzake door het niet bijhouden van een afvalstoffenregister,

felten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te minstens in de periode van 20 januari 2007 tot 20 januari 2009 (st. 33)

Exploitatieverbod

De eerste en de tweede tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.5 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij overtreding van dit verbod.

Vordering herstel

De eerste en de tweede tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken binnen een door de rechtbank te bepalen termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij overtreding van dit verbod.

Vermogensvoordeel: art. 42 en 43bis Sw.

de eerste tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 52.000 zijnde

- hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,

- hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
- hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

zie st. 6: bruto-opbrengst van de illegaal geëxploiteerde inrichting:
€ 130.938,24 over 5 jaar

gebruik van het terrein voor exploitatie gedurende twee jaar (zie verklaring eerste beklaagde)

€ 130.938,24 x 2/5 = +/- € 52.000

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 9 november 2010, 21^e kamer, werd op tegenspraak als volgt beslist:

"Verbeter de dagvaarding als volgt:

- de woorden "tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding" in de tenlasteleggingen B, D en F moeten vervangen worden door "18 mei 2010".
- in de tenlastelegging H moet het procesnummer zijn in de plaats van

op strafrechtelijk gebied:

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging H tot een geldboete van € 500 (vijfhonderd).

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op € 2.750,00.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van één maand en vijf dagen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2, A3, B1, B2, B3, C1, C2, C3, D1, D2, D3, E1 t.e.m. E9, F1 t.e.m. F9, G, J, K1, K2 en K3 samen, tot een geldboete van € 1.000 (duizend).

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op € 5.500.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van twee maanden en tien dagen.

Beveelt de bijzondere verbeurdverklaring overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis Strafwetboek van een bedrag van € 52.000 (tweeënvijftigduizend), zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft de uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring van € 52.000 (tweeënvijftigduizend) zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is tweemaal een bedrag van vijftientwintig euro, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op honderd zevenendertig euro en vijftig cent, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van vijftientwintig euro in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1960, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging H tot een geldboete van 300 (driehonderd) euro.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op € 1.650,00.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van éénentwintig dagen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2, A3, B1, B2, B3, C1, C2, C3, D1, D2, D3, E1 t.e.m. E9, F1 t.e.m. F9, G en I samen, tot een geldboete van € 700 (zevenhonderd).

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op € 3.850,00.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van twee maanden.

Zegt dat de beklaagde verplicht is tweemaal een bedrag van vijftientwintig euro, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op honderd zevenendertig euro en vijftig cent, te betalen als

*bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke
gewelddaden en aan de occasionele redders,*

*Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van vijftwintig
euro in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het
Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het
Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen
reglement op de gerechtskosten in strafzaken.*

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op € 197,12.

*Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de
zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden
begroot op € 197,12*

De veiligheidmaatregel

*Legt en bij wijze van
veiligheidsmaatregel verbod op om de hinderlijke inrichting klasse I, II
en III (nl. rubrieken 2.2.1.c).1°, 2.3.4.1.e), 2.1.2.a), 15.1.1°, 15.5.1°.a),
17.3.6.1°.b) van de bijlage I van VLAREM I) te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan
geboren te op en wonende te
die aan de oorsprong ligt van het bewezen
verklaarde milieumisdrijven (sic) te exploiteren, voor een termijn van
vijf jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis.*

*Veroordeelt tot betaling van een
dwangsom ten bedrage van € 250 per dag bij overtreding van dit verbod.*

*Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen
termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.*

op burgerrechtelijk gebied

*1. Veroordeelt hoofdelijk om de plaats
te ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende
aan geboren te op
en wonende te in zijn oorspronkelijke
toestand te herstellen door de verwijdering van alle opgeslagen
afvalstoffen en niet vergunde inrichtingen.*

*Bepaalt de termijn voor de uitvoering van het herstel op twee maanden
na de uitspraak van dit vonnis.*

*Veroordeelt tot betaling van een
dwangsom ten bedrage van € 250 per dag vertraging.*

Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

Beveelt dat dit deel van het vonnis uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep.

2. Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan."

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 18 november 2010 door de beide beklagden tegen alle beschikkingen;
- 18 november 2010 door het openbaar ministerie.

* * *

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 29 maart 2012 in het Nederlands:

- de beklagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat te

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal;

waarbij de zaak in voortzetting werd gesteld op de terechtzitting van vrijdag 1 juni 2012 waarop verschenen zijn:

- meester advocaat te voor de beklagden,

- het openbaar ministerie bij monde van substituut-procureur-generaal.

2. Ieder hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm en is ontvankelijk.

3.1 Op goede gronden die het hof tot de zijne maakt heeft de eerste rechter de dagvaarding ontvankelijk verklaard wat de telastlegging H betreft.

3.2 Met de eerste rechter is het hof van oordeel dat het misdrijf voorwerp van de telastlegging H getuigt van een ander opzet dan de overige misdrijven waarvoor de beklagden respectievelijk worden vervolgd. De feiten voorwerp van de telastlegging H, nl. het plaatsen van een caravan met terras op een verhoog kaderen inderdaad gelet op de verklaring van de eerste beklagde in het privé-leven van de beklagden, terwijl de overige telastleggingen verband houden met de economische activiteiten van de beklagden die zij samen deden.

3.3.1 Wat betreft de feiten van de telastlegging H situeren deze zich in de tijd in de periode van 20 januari 2006 tot 20 januari 2007. In het meest gunstige geval voor de beklagden werden deze, voor zover bewezen, gepleegd op 20 januari 2006. De te last gelegde feiten

betreffen een wanbedrijf met een verjaringstermijn van vijf jaren. De verjaring van de strafvordering werd regelmatig gestuit door het hoger beroep door het openbaar ministerie op 18 november 2010. De strafvordering is voor de telastlegging H nog niet vervallen door verjaring.

3.3.2 Wat betreft de feiten van de overige telastleggingen situeren deze zich in de tijd in de periode van 21 januari 2004 tot en met 18 mei 2010 voor de tweede beklaagde en van 20 januari 2009 tot en met 18 mei 2010 voor de eerste beklaagde. Deze feiten zijn, voor zover bewezen, voor ieder van hen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, dit is op 18 mei 2010. De strafvordering is voor de overige telastleggingen evenmin vervallen door verjaring.

4.1 De eerste rechter heeft terecht de dagvaarding verbeterd wat betreft de telastleggingen B, D, F en H, zoals omschreven op het 22ste blad van het bestreden vonnis. Het hof maakt deze verbeteringen tot de zijne, met dien verstande dat wat betreft de telastleggingen B en D mede rekening wordt gehouden met wat hierna in randnummer 4.3.1 tot en met 4.3.3 wordt uiteengezet.

4.2 Het hof verbetert de dagvaarding wat betreft de telastleggingen A, C, E, I en K telkens door weglating van het woord "*minstens*" in de omschrijving van de periodes waarop de vervolging betrekking heeft.

Immers kan de rechter door de toevoeging van het woord "*minstens*" niet gevat zijn voor andere feiten dan deze die duidelijk en ondubbelzinnig bij hem door de aanhangigmakende akte zijn aanhangig gemaakt en waarover de beklaagden met kennis van zaken hun verdediging hebben kunnen voeren.

4.3.1 Met betrekking tot de telastleggingen A en C enerzijds en B en D anderzijds dient het volgende te worden opgemerkt.

Wanneer één zelfde als hinderlijk beschouwde inrichting onder toepassing valt van meer dan één rubriek van de alfabetische lijst van als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, zoals *in casu* het geval is, wordt de inrichting met het oog op de te volgen procedure voor vergunning (artikel 9, § 4 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning) ingedeeld in de hoogste klasse, vermeld in de verschillende rubrieken. Dit is ook zo wanneer onderdelen die een integrerend deel van diezelfde inrichting uitmaken vallen onder de klasse 3, nu deze medebepalend kunnen zijn om het hinderlijk karakter van het geheel van de inrichting te beoordelen.

Voor de inrichting uitgebaat door de beklaagden en vermeld in de telastleggingen A en C enerzijds en B en D anderzijds is dit klasse 1.

4.3.2 De telastleggingen A en C enerzijds en B en D anderzijds betreffen één en dezelfde feitelijke gedraging; zij dienen in één

telastegging, respectievelijk A en B genoemd, en met weglating van het woord "minstens" in de omschrijving van de strafbare periode wat de telastegging A betreft, te worden verbeterd en hernummerd als volgt:

*A.

bij inbreuk op de artikelen 4, § 1 en 2, strafbaar gesteld door de artikelen 39, § 1-1° en 2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (B.S., 17 september 1985) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd, namelijk:

1. Opslag en sortering van: (...) niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en slooafval, met een opslagcapaciteit van: maximaal 100 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk die overeenkomstig de aan het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (B.S., 26 juni 1991) toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.2.1.c).1° behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen (st. 4, 14, 19, 21, 23).

2. Opslag en verbranding van: niet gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.3.4.1.e) behoort tot de klasse één van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, meer bepaald de verbranding van huishoudelijk afval (st. 4).

3. Opslag en overslag van afvalstoffen, niet aan een verwerking verbonden met een opslagcapaciteit van (...): maximaal 1 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2:1.2.a) behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, meer bepaald opslag en overslag van schroot (st. 4),

4. Al dan niet overdekte ruimte, andere dan deze bedoeld in rubriek 15.6 en rubriek 19.8 waarin gestald worden: 3 tot en met 26 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens (st. 9, 14, 25, 26) die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder rubriek

15.1.1° behoort tot de klasse drie van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen,

5. Standaardgarages en/of carrosseriebedrijven die: ten minste één of meer van de volgende onderdelen omvatten: werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen (al of niet met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden) met gebruik van maximum 4 schouwputten of hefbruggen, wanneer volledig of gedeeltelijk gelegen in een gebied ander dan industriegebied, respectievelijk maximum 10 schouwputten of hefbruggen, wanneer volledig gelegen in industriegebied (st. 4, 15, 16), die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling; overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder rubriek 15.5.1°.a) behoort tot de klasse drie van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen,

6. Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub a) bedoelde inrichtingen, meer bepaald opslag van 1.000 l afvalolie (st. 4), die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder rubriek 17.3.6.1°.b) behoort tot de klasse drie van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen,

felten thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1996 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te in de periode van 20 januari 2009 tot 1 mei 2009.

B.

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4, § 1 en 2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaam I),

meer bepaald zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid de inrichting omschreven onder hierna volgende rubrieken en die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd:

1. Opslag en sortering van: (...) niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber,

bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van: maximaal 100 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk die overeenkomstig de aan het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (B.S., 26 juni 1991) toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.2.1.c).1° behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen (st. 4, 14, 19, 21, 23),

2. Opslag en verbranding van: niet gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.3.4.1.e) behoort tot de klasse één van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, meer bepaald de verbranding van huishoudelijk afval (st. 4),

3. Opslag en overslag van afvalstoffen, niet aan een verwerking verbonden met een opslagcapaciteit van (...): maximaal 1 ton die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 2.1.2.a) behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, meer bepaald opslag en overslag van schroot (st. 4),

4. Al dan niet overdekte ruimte, andere dan deze bedoeld in rubriek 16.5 en rubriek 19.8 waarin gestald worden: 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens (st. 9, 14, 25, 26) die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder rubriek 15.1.1° behoort tot de klasse drie van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen,

5. Standaardgarages en/of carrosseriebedrijven die: ten minste één of meer van de volgende onderdelen omvatten: werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen (al of niet met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden) met gebruik van maximum 4 schouwputten of hefbruggen, wanneer volledig of gedeeltelijk gelegen in een gebied ander dan industriegebied, respectievelijk maximum 10 schouwputten of hefbruggen, wanneer volledig gelegen in industriegebied (st. 4, 15, 16), die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van

Inrichtingen zij worden ingedeeld, onder rubriek 15.5.1°.a) behoort tot de klasse drie van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen.

6. Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub a) bedoelde inrichtingen, meer bepaald opslag van 1.000 l afvalolie (st. 4), die/dat overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 26 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder rubriek 17.3.6.1°.b) behoort tot de klasse drie van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen.

feiten strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

te **in de periode van 1 mei 2009 tot en met 18 mei 2010.**

4.3.3 De zo verbeterde telastlegging A betreft dezelfde feitelijke gedragingen als diegene die in de aanhangigmakende dagvaarding ten grondslag liggen aan de oorspronkelijke telastleggingen A en C. De zo verbeterde telastlegging B betreft dezelfde feitelijke gedragingen als diegene die in de aanhangigmakende dagvaarding ten grondslag liggen aan de oorspronkelijke telastleggingen B en D. Het verweer had daarnaar betrekking.

4.3.4 Telkens hierna sprake is van de telastleggingen A en B betreft het de oorspronkelijke telastleggingen zoals hiervoor onder randnummer 4.3.2 verbeterd en hernummerd.

5.1 Het hof verwijst wat de feiten betreft naar de uiteenzetting door de eerste rechter op het 14de en 15de blad van het bestreden vonnis in de rubriek "de feiten en hun kwalificatie", en maakt deze tot de zijne. Het hof voegt er nog aan toe dat de eerste beklaagde ook wordt vervolgd om bedrijfsafval te hebben verbrand in de verbrandingsoven op het terrein aan (telastlegging J).

5.2 Uit de recente vaststellingen van 19 april 2012 door de lokale politie van de zone dat op het terrein waarop de inbreuken inzake milieu, afvalstoffen en oppervlaktewaterenbescherming werden vastgesteld reeds veel afval werd verwijderd, maar dat niettemin nog allerhande afval aanwezig is, zoals betonblokken, bouw- en slooafval, afvalbanden, houtafval, witgoed, schroot en afvalolie. De raadsman van de beklaagden heeft op de rechtszitting van het hof van 1 juni 2012 ook gesteld dat nog niet alles werd verwijderd. Op de door de raadsman overgelegde foto's, die zouden genomen zijn op 31 mei 2012, blijkt dit ook, maar ook dat het terrein al veel proper is.

6. De telastleggingen A1 tot en met 6, B1 tot en met 6, E1 tot en met 9, F1 tot en met 9, G, H, J en K1 tot en met 3 voor de eerste beklaagde en de telastleggingen A1 tot en met 6, B1 tot en met 6, E1 tot en met 9, F1 tot en met 9, G, H en I voor de tweede beklaagde zijn gelet op de

gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de rechtszittingen van het hof in beroep bewezen gebleven.

De feiten van de telastleggingen werden door de beklaagden voor de eerste rechter niet betwist en worden ook voor het hof niet betwist

7.1 Op 1 juni 2012 is het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalstromen en afvalstoffen (B.S., 28 februari 2012), hierna verder aangeduid als Het Materialendecreet, in werking getreden, behoudens wat een aantal, *in casu* niet van toepassing zijnde, artikelen betreft. Bij artikel 82 van Het Materialendecreet werd het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen opgeheven.

Artikel 69 van Het Materialendecreet verwijst voor de bestraffing nog steeds naar het DABM:

"Met betrekking tot dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden het onderzoek, de vaststelling en de bestraffing van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven uitgevoerd volgens de regels, vermeld in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid."

7.2 De feiten voorwerp van de telastlegging I zijn op heden nog steeds strafbaar ingevolge de artikelen 3, 4, 12, § 1, 22 en 69 van Het Materialendecreet.

7.3 De feiten voorwerp van de telastlegging J zijn op heden nog steeds strafbaar ingevolge de artikelen 3, 4, 22, 24, 25, § 1 en 69 van Het Materialendecreet.

7.4 De feiten voorwerp van de telastlegging K, 1 tot en met 3, zijn op heden nog steeds strafbaar ingevolge de artikelen 3, 4, 6, 13, § 1, 22, 23, 25, § 1 en 69 van Het Materialendecreet.

8.1 Wat de eerste beklaagde betreft:

8.1.1 Wat betreft de telastlegging H.

8.1.1.1 Terecht heeft de eerste rechter er op gewezen dat de strafbaarstelling ten tijde van de feiten niet verschilt van de strafbaarstelling op heden, met die wijziging dat het hof vaststelt dat de strafbaarstelling enkel vervat is in artikel 6.1.1, lid 1, 1° VCRO.

8.1.1.2 De eerste rechter heeft wat straf, strafmaat en motivering ervan correct beslist wat de feiten van de telastlegging H betreft. Het hof maakt deze beslissing tot de zijne. De geldboete is noodzakelijk om Geert Verheye het besef bij te brengen dat hij zonder vergunning geen bouwwerken mag optrekken en zich dient te conformeren aan de regels die voor eenieder gelden.

8.1.2 Wat betreft de telastleggingen A1 tot en met 6, B1 tot en met 6, E1 tot en met 9, F1 tot en met 9, G, J en K1 tot en met 3.

8.1.2.1 De feiten die aan de telastleggingen A1 tot en met 6, B1 tot en met 6, E1 tot en met 9, F1 tot en met 9, G, J en K1 tot en met 3 ten grondslag liggen, zijn in hoofde van de beklaagde de uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en maken aldus slechts één misdrijf uit waarvoor aan de beklaagde slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. deze die voorzien is voor het misdrijf waarop de zwaarste straf is gesteld.

8.1.2.2 was tot 1 januari 2009 als schroothandelaar actief en in afbraakwerken. Uit het strafonderzoek blijkt dat hij met bijna niets op verschillende vlakken van de milieureglementering in regel was. Er was geen erkenning voor het ophalen van schroot. Afval van zijn activiteiten plaatste hij zonder vergunning op het erf van zijn vader, die dat toeliet. Er werd geen afvalstoffenregister bijgehouden. Er werd een erg grote hoeveelheid afval vastgesteld, verspreid over het ganse terrein, en bestaande uit allerlei materialen, zoals plastic, rubber, banden, autobatterijen, puin en houtafval. Er was onvergunde opslag van schroot, nl. onder meer afwasmachines, mazouttanks en ijzeren vaten. Afval werd volgens een buur permanent verbrand op het erf in een zelfgebouwde afvalverbrandingsinstallatie, met rook- en geurhinder ten gevolg. Ook daarvoor was geen vergunning. De opening van de afvalverbrandingsinstallatie was voldoende groot om er grote hoeveelheden afval in te stoppen en te verbranden. Behalve wat betreft de verkoop van schroot konden geen facturen van een reglementaire verwerking door derden van het bedrijfsafval worden voorgelegd. Het is bewezen dat naast huishoudelijk afval ook het bedrijfsafval werd verbrand. Kranen, tractoren, vorkheftrucks, vrachtwagens bevonden zich zonder vergund te zijn op het terrein. Er was een onvergunde schouwput voor het herstellen van voertuigen. Afvalolie werd opgeslagen in enkelwandige vaten en op een niet ondoordringbare ondergrond, nl. op de aarde op het terrein. Er werd vastgesteld dat afvalolie via een goot en rioolrooster op het terrein terecht kwam in een gracht. Houders met gevaarlijke stoffen waren niet boven een inkuiping geplaatst. De beklaagde deed, hoewel hij dit duidelijk kon, niets om te vermijden dat de mest van de paarden werd opgeslagen op een niet ondoordringbare ondergrond:

De beklaagde werd reeds in 2002 veroordeeld voor gelijkaardige delicten. Hij liep ook op 26 februari 2010 een veroordeling op wegens het niet bezitten van een milieuvergunning. Desondanks bleef hij verder exploiteren zonder vergunning. Hij was duidelijk niet bekommerd om de gevolgen die zijn handelen voor het leefmilieu meebrachten en konden meebrengen. Hij handelde duidelijk enkel in zijn eigen economisch en financieel belang.

In zijn voordeel houdt het hof er rekening mee dat hij sinds 1 januari 2009 niet meer als zelfstandige actief is in de schroothandel en in afbraakwerken en dat hij inspanningen heeft geleverd om het terrein op te ruimen.

De door de eerste rechter opgelegde geldboete komt in die omstandigheden ontoereikend voor. Het opleggen van een geldboete van € 2.000 is een meer passende bestraffing om de beklaagde de

ernst van zijn handelen voldoende te doen beseffen en om te vernijden dat hij zich nog aan gelijkaardige misdrijven zal schuldig maken

8.1.2.3 Nu de feiten wat de eerste beklagde betreft werden gepleegd na 29 februari 2004 en voor 1 januari 2012 moet de geldboete worden verhoogd met 45 opdecimes.

8.1.3 Op goede gronden die het hof tot de zijne maakt heeft de eerste rechter geoordeeld dat de eerste beklagde niet in het voordeel mag worden gelaten van de vermogensvoordelen die hij verwezenlijkte door het exploiteren van de niet-vergunde hinderlijke inrichting.

Het vermogensvoordeel werd niet teruggevonden, zodat de verbeurdverklaring betrekking heeft op het daarmee overeenstemmend bedrag geraamd door de rechter. Deze vermogensvoordelen werden door het openbaar ministerie correct geraamd op € 52.000.

Rekening gehouden met het feit dat de beklagde met niets in regel was op het vlak van de milieureglementering voor zijn schroothandel en handel in afbraakwerken en aldus duidelijk oneerlijke concurrentie was voor degenen die zich wel aan de regels houden, is het voor het geheel van de verbeurdverklaring verleend uitstel door de eerste rechter te licht om de beklagde voldoende te doen beseffen dat het plegen van milieudelicten niet lonend mag zijn.

Desbetreffend oordeelt het hof zoals hierna bepaald. De beklagde is in de voorwaarden om uitstel te bekomen voor een deel van de verbeurdverklaring.

8.2 Wat de tweede beklagde betreft:

8.2.1 Wat betreft de telastlegging H.

8.2.1.1 Wat de strafbaarstelling betreft geldt wat hiervoor in randnummer 8.1.1.1 werd gezegd.

8.2.1.2 De eerste rechter heeft ook wat de tweede beklagde betreft naar straf, strafmaat en motivering ervan correct beslist wat de feiten van de telastlegging H betreft. Het hof maakt deze beslissing tot de zijne. De geldboete is noodzakelijk om het besaf bij te brengen dat hij niet mag meewerken aan het zonder vergunning optrekken van bouwwerken.

8.2.2 Wat betreft de feiten van de telastleggingen A1 tot en met 6, B1 tot en met 6, E1 tot en met 9, F1 tot en met 9, G en I.

8.2.2.1 De feiten die aan de telastleggingen A1 tot en met 6, B1 tot en met 6, E1 tot en met 9, F1 tot en met 9, G en I ten grondslag liggen, zijn in hoede van deze beklagde eveneens de uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en maken aldus slechts één misdrijf uit waarvoor aan de beklagde slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. deze die voorzien is voor het misdrijf waarop de zwaarste straf is gesteld.

8.2.2.2 liet zijn zoon toe afval van zijn bedrijfsactiviteiten op zijn terrein te plaatsen zonder vergunning. Hij

werkte aldus mee op een van de wijzen van artikel 66 Sw. aan een groot deel van de met de milieureglementering strijdige handelingen van zijn zoon. De op het terrein bijeengebrachte hoeveelheid afval zoals hoger in randnummer 8.1.2.2 beschreven was enorm. De tweede beklagde bekommerde zich er duidelijk niet om dat zijn zoon met bijna niets op verschillende vlakken van de milieureglementering in regel was en maakte zelfs in zijn eigen voordeel gebruik van de strafbare handelingen van zijn zoon. De permanente verbranding op zijn erf in de zelfgebouwde afvalverbrandingsinstallatie was immers om de sarnes van de tweede beklagde te verwarmen en de beklagde verbrandde er ook zijn huishoudelijk afval in. Hij gaf trouwens toe nog nooit een zak voor huishoudelijk afval te hebben aangekocht. De beklagde was de eigenaar van de dieren van welke de mest buiten de stal werd opgeslagen op een niet ondoordringbare ondergrond.

Ook deze beklagde was duidelijk niet bekommerd om de gevolgen die zijn handelen voor het leefmilieu meebrachten en konden meebrengen. Hij handelde duidelijk ook enkel in zijn eigen economisch en financieel belang.

In zijn voordeel houdt het hof er rekening mee dat hij inspanningen heeft geleverd om het terrein op te ruimen.

De door de eerste rechter opgelegde geldboete komt echter ontoereikend voor. Het opleggen van een geldboete van € 1.000 is een meer passende bestraffing om ook deze de beklagde de ernst van zijn handelen voldoende te doen beseffen en om te vermijden dat hij zich nog aan gelijkaardige misdrijven zal schuldig maken.

8.2.2.3 Nu de feiten wat de tweede beklagde betreft werden gepleegd deels voor 1 maart 2004 en deels vanaf 1 maart 2004 maar voor 1 januari 2012 moet de geldboete worden verhoogd met 45 opdecimes.

9.1 De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionale Redders dient te worden bepaald op € 25, sinds 1 januari 2012 te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf. De beide beklagden dienen elk tweemaal tot deze bijdrage te worden veroordeeld.

9.2 Bij arrest nr. van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S., 2 februari 2009) werd het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens art. 91, 2° lid en 148 van dit koninklijk besluit en de omzendbrieven nrs. 131 van 22 januari 2009, 131bis van 27 januari 2011 en 131ter van 19 januari 2012 van de minister van justitie betreffende gerechtskosten in strafzaken, bedraagt de geïndexeerde

vaste vergoeding € 32,27; deze vergoeding heeft eveneens een eigen aard en is geen straf.

9.3 De eerste rechter oordeelde correct wat de gerechtskosten betreft, met die wijziging dat thans wordt vastgesteld dat de kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de misdrijven die de beide beklaagden gemeen zijn.

10.1 Terecht heeft de eerste rechter de beide beklaagden een exploitatieverbod opgelegd voor een termijn van vijf jaar bij toepassing van artikel 16.6.5 DABM. Het feit dat de eerste beklaagde thans geen handel meer drijft staat daaraan niet in de weg. De beklaagden zijn ook tot op de zitting van 1 juni 2012 van het hof niet in staat gebleken de inrichtingen gelegen te ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan zoals hoger geïdentificeerd, volledig te ontruimen. De inrichtingen vallen onder de rubrieken 2.2.1.c).1°, 2.3.4.1.e), 2.1.2.a), 15.1.1°, 15.5.1°.a) en 17.3.6.1°.b) van de bijlage I van Vlaem I.

10.2 Het opleggen van een dwangsom is noodzakelijk om het exploitatieverbod effectief te doen naleven, temeer nu de eerste beklaagde uit een vorige veroordeling wegens exploitatie zonder vergunning geen voldoende lessen trok.

Er is geen reden om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

11.1 Het openbaar ministerie vordert het herstel van de plaats overeenkomstig artikel 16.6.6. DABM.

11.2 Nu uit de vaststellingen van 19 april 2012 en de door de raadsman overgelegde foto's genomen op 31 mei 2012 blijkt dat het afval nog steeds niet volledig werd opgeruimd, veroordeelt het hof de beklaagden tot het herstel van het terrein in zijn oorspronkelijke toestand door de verwijdering van alle opgeslagen afvalstoffen en niet veroude inrichtingen.

Teneinde het aanhoudend talmen van de beklaagden om de site volledig op te ruimen tegen te gaan, legt het hof de hierna bepaalde dwangsom op. De beklaagden hebben al voldoende tijd gekregen om vrijwillig de afvalstoffen op legale wijze te verwijderen, wat zij nalieten, zodat terecht de verbeurte van een dwangsom wordt gevorderd bij niet naleving van de veroordeling tot herstel.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagden vrijwillig hiertoe over te gaan. De lange tijd sedert dewelke de beklaagden reeds kon overgaan tot het herstel van de plaats en de voldoende ruime termijn welke hen door het hof hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

12. De afhandeling van de burgerlijke belangen wordt door het hof ambtshalve aangehouden overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.

OP DEZE GRONDEN

Het hof, rechtsprekend op tegenspraak

gelet op de artikelen aangehaald door de eerste rechter, de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:

- 162, 182, 184, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 210, 211 en 211bis van het Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de hoger beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzig het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastleggingen B, D en F telkens door vervanging van de woorden "tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding" door de woorden "18 mei 2010",

verbetert de telastleggingen A, C, E, I en K telkens door weglating van het woord "minstens" in de omschrijving van de periodes waarop de vervolging betrekking heeft,

verbetert de telastlegging H door vervanging van het percaelnummer in '

stelt vast dat de feitelijke gedragingen waarop de telastlegging C betrekking heeft begrepen zijn in de feitelijke gedragingen waarop de telastlegging A betrekking heeft en moeten worden gekwalificeerd zoals het geval is in de verbeterde telastlegging A, zoals verbeterd in randnummer 4.3.2,

stelt vast dat de feitelijke gedragingen waarop de telastlegging D betrekking heeft begrepen zijn in de feitelijke gedragingen waarop de telastlegging B betrekking heeft en moeten worden gekwalificeerd zoals het geval is in de verbeterde telastlegging B, zoals verbeterd in randnummer 4.3.2,

veroordeelt voor de feiten van de telastlegging H tot een geldboete van € 500, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 2.750 of een vervangende gevangenisstraf van een maand en vijf dagen,

veroordeelt voor de feiten van de telastleggingen A1 tot en met 6, B1 tot en met 6, E1 tot en met 9, F1 tot en met 9, G, J en K1 tot en met 3 samen tot een geldboete van € 2.000, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 11.000, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

beveelt de bijzondere verbeurdverklaring ten aanzien van
bij toepassing van de artikelen 42, 3° en 43bis Sw. van een
bedrag van € 52.000, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks
uit de misdrijven voorwerp van de telastleggingen A1 tot en met 6, B1
tot en met 6, E1 tot en met 9, F1 tot en met 9, G, J en K1 tot en met 3
zijn verkregen,

zegt dat gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de bijzondere
verbeurdverklaring wordt toegestaan voor de duur van drie jaar wat de
helft van het verbeurdverklaarde bedrag betreft, of € 26.000,

veroordeelt voor de feiten van de telastlegging H tot een
geldboete van € 300, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 1.650 of een
vervangende gevangenisstraf van eenentwintig dagen,

veroordeelt voor de feiten van de telastleggingen A1 tot
en met 6, B1 tot en met 6, E1 tot en met 9, F1 tot en met 9, G en I
samen tot een geldboete van € 1.000, vermeerderd met 45 opdecimes
tot € 5.500, of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden,

veroordeelt de beklaagden elk tweemaal tot betaling van de bijzondere
bijdrage van € 25, vermeerderd met 50 opdecimes tot € 150,

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de vaste vernedding van
€ 32,27,

legt bij wijze van veiligheidsmaatregel
verbod op om de hinderlijke inrichtingen klasse I, II en III (nl: rubrieken
2.2.1.c).1° , 2.3.4.1.e), 2.1.2.a), 15.1.1° , 15.1.1° a), 17.3.6.1° b) van de
bijlage I van VLAREM II) te ten kadaster
gekend onder in
eigendom toebehorende aan geboren te
op en wonende
die aan de oorsprong ligt van de bewezen verklaarde
milieumisdrijven te exploiteren, voor een termijn van vijf jaar na het in
kracht van gewijsde gaan van het arrest,

veroordeelt hoofdelijk tot betaling van
een dwangsom van € 250 per dag overtreding van dit verbod met
ingang van heden,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk in de kosten gevallen in beide
aanleggen, deze aan de zijde van het openbaar ministerie begroot op
€ 197,12 in eerste aanleg en op € 215,07 in beroep, vaststellend dat de
kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de misdrijven die hen gemeen
zijn,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk om de plaats geleden te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan
geboren te op en
woniende te in zijn oorspronkelijke toestand en
te herstellen door de verwijdering van alle ogeslagen afvalstoffen en

niet vergunde inrichtingen binnen een termijn van twee maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

zegt voor recht dat op vordering van het openbaar ministerie door de veroordeelden hoofdelijk een dwangsom zal worden verbeurd van € 250 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van twee maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

houdt de afhandeling van de burgerlijke belangzaam.

|

Kosten eerste aanleg: € 197,12

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 79,80
Afschriften akten hb: € 5,70
Opstelrecht ber. bekl.: € 30,00
Dagvaarding: € 85,72

€ 195,52

+ 10 % : € 19,55

Totaal: € 215,07

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende
correctionele kamer, samengesteld: uit kamervoorzitter
als voorzitter, en de raadsheren
en in openbare terechtzitting van 19 juni 2012 uitgesproken
door voorzitter in aanwezigheid van
substituut-procureur-generaal, met stand van griffier